

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1CdoR/3/2026
Identifikačné číslo spisu:	1423201594
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2026
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1423201594.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávneného/otca A.. Z. Š.A., narodeného XX. H. XXXX, Z., F. XXXX/XX, zastúpeného L/R/P advokáti, s.r.o., so sídlom Bratislava, Slávičie údolie 6, IČO: 52 735 354, proti povinnej/matke H.. B. H., narodenej XX. X. XXXX, L., X. XXXX/XX, zastúpenej KASANOVÁ advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 10, IČO: 56 417 004, o nariadenie výkonu rozhodnutia vo veci úpravy styku s maloletou V. H., narodenou XX. C. XXXX, bytom u matky, zastúpenou kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, so sídlom v Bratislave, Vázovova 7/A, vedenej na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 59Em/3/2025 (pôvodne sp. zn. B4-57Em/3/2023, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 10. septembra 2025 sp. zn. 13CoE/8/2025, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 5. decembra 2023 č.k. B4-57Em/3/2023-225 návrh na nariadenie výkonu rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 9. septembra 2022 č.k. 11Pc/14/2021-183 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava IV z 9. novembra 2022 č.k. 11Pc/14/2021-199 zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom podľa § 376 ods. 1, § 372, § 374, § 375 a § 377 ods. 2 CMP s právnym názorom, že ak povinná aj v minulosti dobrovoľne neplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej z vykonateľného rozsudku, avšak v čase rozhodovania súdu o nariadení výkonu rozhodnutia si tieto povinnosti už dlhšiu dobu plní, nie je dôvodné nariadiť výkon súdneho rozhodnutia o úprave styku oprávneného s maloletou podľa § 376 ods. 1 CMP. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP s tým, že konanie otca nemožno vyhodnocovať ako šikanózne alebo odôvodňujúce priznať matke nárok na náhradu trov konania podľa § 55 CMP.

2. Krajský súd v Trnave na odvolanie oprávneného (v poradí prvým) uznesením z 29. mája 2024 č. k.

13CoE/3/2024 - 313 odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky na dovolanie oprávneného uznesením z 26. marca 2025 sp. zn. 1CdoR/12/2024 uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s právnym názorom, že ak sa styk rodiča nezrealizuje z dôvodov, ktoré nespočívajú v osobe oprávneného rodiča, preto aj napriek tomu, že z exekučného titulu priamo nevyplyva právo oprávneného na náhradu za nezrealizovaný styk oprávneného s maloletým, je dôvodným nariadiť výkon súdneho rozhodnutia o úprave styku oprávneného s maloletým podľa § 376 ods. 1 CMP. Pri svojom právnom závere dovolací súd vychádzal aj z dôvodovej správy k vyhláške č. 413/2023 Z.z., podľa ktorej pri podaní návrhu podľa § 376 ods. 1 alebo po začatí konania bez návrhu podľa § 376 ods. 2 CMP súd nebude vykonávať zisťovanie dôvodov, či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu, ale bude ihneď postupovať podľa § 377 ods. 1 CMP a v uvedenej veci uznesením výkon rozhodnutia nariadi (využívajúc ustanovenia § 378 až § 383 CMP) alebo návrh zamietne z dôvodov uvedených v § 376 ods. 1 CMP. Z § 3 ods. 3 vyhlášky č. 207/2016 Z.z. vyplýva možnosť súdu preveriť dôvody nesplnenia uloženej povinnosti až fakultatívne. Tieto skutočnosti môžu byť neskôr podkladom pre rozhodnutie súdu, ako aj pre prípadné rozhodnutie o neodkladnom opatrení podľa § 3 ods. 2 vyhlášky. Za týmto účelom príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately vypracuje súdu správu, ktorej náležitosti upravuje § 5 písm. a) až d) vyhlášky č. 207/2016 Z.z. Právnu otázku uvedenú oprávneným „či Oprávnený má alebo nemá právo na styk s maloletou v čase choroby maloletého dieťaťa“ dovolací súd neposudzoval, nakoľko nebola predmetom odvolacieho prieskumu.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (v poradí druhým) uznesením z 10. septembra 2025 sp. zn. 13CoE/8/2025 rozhodol uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť tak, že nariaďuje výkon rozsudku Mestského súdu Bratislava II č.k. B4-17P/72/2023-701 z 21. novembra 2024 (I.). Návrh oprávneného na uloženie povinnosti povinnej umožniť mu styk s maloletou za nerealizovaný styk v náhradných termínoch v lehote dvoch kalendárnych mesiacov zamietol (II.). Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania (III.). Vzhľadom na právne závery dovolacieho súdu uviedol, že súd prvej inštancie na prejednávanú vec nesprávne aplikoval § 376 ods. 1 CMP, a preto námietku oprávneného ohľadne nesprávneho právneho posúdenia veci odvolací súd považuje za dôvodnú. Rozsudkom Mestského súdu Bratislava II č.k. B4-17P/72/2023-701 z 21. novembra 2024 súd schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej je otec oprávnený stretávať sa s maloletou V. počas bežného školského roku v párnom kalendárnom týždni vždy stredu v čase od 14:45 hod. do 18:15 hod., v sobotu v čase od 9:00 hod. do 19:00 hod. a v nedeľu v čase od 15:00 hod. do 18:15 hod. a v nepárnom kalendárnom týždni vždy v utorok a vo štvrtok v čase od 14:45 hod. do 18:15 hod. s tým, že miestom prevzatia bude predškolské zariadenie, ktoré maloletá navštevuje, respektíve miesto bydliska matky v čase, keď sa maloletá nebude nachádzať v predškolskom zariadení a miestom odovzdania miesto bydliska matky, počas letných prázdnin v každom kalendárnom roku v nasledovných dňoch. 01.07., 18.07., 19.07., 21.07., 22.07., 25.07., 26.07., 29.07., 30.07., 31.07., 18.08., 19.08., 21.08., 22.08., 25.08., 26.08., 29.08. a 30.08., v čase od 9:00 hod. do 19:00 hod., počas vianočných prázdnin v párnom kalendárnom roku a dňa 22.12., 24.12., 31.12. a v nasledujúcom nepárnom roku 03.01., 06.01. v čase od 9:00 hod. do 18:30 hod., počas vianočných prázdnin v nepárnom kalendárnom roku dňa 23.12., 25.12. a v nasledujúcom párnom roku 01.01., 03.01. a 06.01. v čase od 9:00 hod. do 18:30 hod., počas jarných prázdnin v každom kalendárnom roku vždy v utorok až štvrtok v čase od 8:30 hod. do 18:15 hod., počas veľkonočných sviatkov a prázdnin v párnom kalendárnom roku na Veľkonočný pondelok vždy v čase od 9:00 hod. do 19:00 hod., dňa 11.08 v nepárnom kalendárnom roku v čase od 15:00 hod. do 19:00 hod., dňa 12.08 v párnom kalendárnom roku v čase od 15:00 hod. do 19:00 hod., 01.02. v párnom kalendárnom roku v čase od 14:45 hod. do 18:15 hod., 02.02. v nepárnom kalendárnom roku v čase od 14:45 hod. do 18:15 hod. (výrok I.), rozhodol, že tým sa mení rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 11Pc/14/2021-183 z 09.09.2022 v znení opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava IV č.k. 11Pc/14/2021-199 z 09.11.2022 v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom (výrok II.), žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok III.) a rozhodol, že o trovách štátu rozhodne osobitným uznesením (výrok IV.). Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.12.2024. Zo zhodných tvrdení účastníkov konania na odvolacom pojednávaní

odvolací súd zistil, že povinná neumožnila styk otca s maloletou minimálne dňa 06.01.2025, 12.01.2025, 16.01.2025, 22.01.2025, 25.01.2025, 26.01.2025, 02.02.2025, 23.02.2025, 25.02.2025, 27.02.2025, 19.03.2025, 22.03.2025, 23.03.2025, 25.03.2025, 27.03.2025 a 22.04.2025, a to z dôvodu choroby maloletej alebo z dôvodu, že maloletá odmietla sa s oprávneným stretnúť. Oprávnený na odvolacom pojednávaní prehlásil, že súhlasí s pokračovaním konania o výkon rozhodnutia napriek tomu, že exekučný titul, na základe ktorého toto konanie začalo, bol právoplatne zmenený rozsudkom Mestského súdu Bratislava II č.k. B4-17P/72/2023-701 z 21. novembra 2024, právoplatným a vykonateľným dňa 25.12.2024. Nakoľko povinná opakovane neumožnila oprávnenému styk s maloletou v dobe určenej rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 9. septembra 2022 č.k. 11C/14/2021-183 a následne ani v dobe určenej rozsudkom Mestského súdu Bratislava II č.k. B4-17B/72/2023-701 z 21. novembra 2024 a povinný súhlasil s pokračovaním konania o výkon rozhodnutia aj po zmene exekučného titulu a bolo to možné aj s ohľadom na povahu zmeny exekučného titulu (oba exekučné tituly priznávali oprávnenému právo na styk s maloletou v dobách v nich určených), odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil spôsobom uvedeným vo výroku I. uznesenia.

4.1. Pokiaľ ide o návrh oprávneného na uloženie povinnosti povinnej umožniť mu styk s maloletou za nerealizované styky v náhradných termínoch v lehote troch kalendárnych mesiacov, súd takýto návrh ako nedôvodný zamietol, nakoľko z exekučného titulu, ale ani z platnej právnej úpravy nevyplýva právo oprávneného domáhať sa náhrady za nerealizovaný styk s maloletou postupom podľa § 376 ods. 1 CMP. Dodal, že právo na styk rodiča s dieťaťom môže byť rodičovi priznané len v konaní vo veci samej o úprave styku rodiča s maloletým dieťaťom, prípadne neodkladným opatrením súdu. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že rodič, ktorému bolo priznané právo na styk s dieťaťom súdnym rozhodnutím má právo na realizáciu tohto styku aj v prípade, že dieťa je choré, pravdaže za podmienky, že to zdravotný stav dieťaťa umožňuje a tento rodič má vytvorené vhodné podmienky pre zabezpečenie riadneho liečebného režimu dieťaťa, určeného ošetrojúcim lekárom dieťaťa. Neobstoja preto námietky povinnej, že pokiaľ je maloletá V. chorá, v zásade nie je povinná rešpektovať rozhodnutie súdu o úprave styku oprávneného s maloletou a maloletú na styk s oprávneným oprávnenému neodovzdať. Každý z rodičov je totiž povinný sa starať o riadnu výchovu maloletého dieťaťa, a to nielen v čase, keď je toto dieťa zdravé, ale aj v čase, kedy dieťa trpí ochorením. Každý z rodičov maloletého dieťaťa, ktorý odovzdáva maloleté dieťa do starostlivosti druhého z rodičov, hoc aj len na realizáciu styku s maloletým dieťaťom, je povinný podrobne informovať druhého rodiča o ochorení dieťaťa a jeho liečebnom režime a odovzdať mu aj adekvátne, ošetrojúcim lekárom predpísané lieky a liečebné postupy potrebné na dodržanie predpísaného liečebného režimu dieťaťa. O trovách konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 52 a § 57 CMP v spojení s § 369 ods. 1 CSP.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu týkajúceho sa výroku I. podala povinná dovolanie (ďalej aj „dovolateľka“). Prípustnosť dovolania vyvodzovala z § 420 písm. f) CSP, keď odvolací súd nerešpektoval jej procesné právo odročiť pojednávanie za účelom vytvorenia možnosti riadne sa písomne vyjadriť k tvrdeniam oprávneného, nielen ústne na pojednávaní z 10. septembra 2025. Prípustnosť dovolania vyvodzovala aj z § 421 ods. 1 písm. b) CSP a má za to, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci a záviselo od vyriešenia právnych otázok, ktoré v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte neboli vyriešené, a to nasledovne:

Otázka č. 1

„Je v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP prípustný záver o nesplnení povinnosti a následné nariadenie výkonu rozhodnutia v situácii, kedy povinný rodič dobrovoľne umožnil oprávnenému rodičovi realizovať styk v náhradnom termíne, a teda či je vykonávací súd povinný pred nariadením výkonu rozhodnutia obligatórne skúmať, či faktickým poskytnutím náhradného styku došlo k splneniu účelu rozhodnutia a rozsudkom určenej povinnosti, čo ex lege vylučuje protiprávnosť stavu a znemožňuje aplikáciu sankčných opatrení voči povinnému rodičovi?“ Dovolateľka tvrdí, že povinnosťou odvolacieho súdu pred nariadením výkonu rozhodnutia bolo skúmať, či boli oprávnenému rodičovi ponúknuté náhradné termíny stykov zo strany povinného rodiča a či boli tieto realizované v rozsahu určenom právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu. Až na základe takto riadne zisteného skutočného stavu veci mohol odvolací súd dospieť k záveru, či dochádza alebo nedochádza zo strany povinnej k podrobeniu sa rozhodnutiu v zmysle ust. § 3 ods. 1 Výhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 413/2023 Z.z., ktorou sa mení Výhláška MS SR č. 207/2016 Z.z.,

ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých.

Otázka č. 2:

„Je v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých právne udržateľný záver o porušení povinnosti povinným rodičom v prípade, ak k nerealizovaniu styku došlo z dôvodu závažného zhoršenia zdravotného stavu maloletého dieťaťa (potvrdeného ošetrojúcim lekárom), o ktorom bol oprávnený rodič preukázateľne a včas informovaný, a či je súd v rámci posudzovania opodstatnenosti návrhu na výkon rozhodnutia povinný vyhodnotiť takýto návrh ako podaný v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa v zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa a článku 5 písm. d.) Zákona o rodine, ak oprávnený rodič inicioval štátne donútenie napriek vedomosti o existencii objektívnej zdravotnej prekážky na strane dieťaťa?“ Dovolateľka uviedla, že v prípade, ak povinný rodič splní svoju informačnú povinnosť a oprávnenému rodičovi oznámi nepriaznivý zdravotný stav dieťaťa a zároveň mu ponúkne realizáciu styku v rovnakom rozsahu v náhradnom termíne, podanie návrhu na výkon rozhodnutia sa javí ako zneužitie procesného práva.

6. Oprávnený vo vyjadrení žiadal dovolanie ako nedôvodné zamietnuť.

7. Výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je od 01. júla 2016 upravený zákonom č. 161/2015 Z.z. Civilným mimosporovým poriadkom (ďalej aj „CMP“). Podľa § 373 CMP na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak. Keďže ustanovenia § 370 až § 391 štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku neobsahujú osobitné ustanovenia o dovolaní, aj pre výkon rozhodnutia platí vzájomný vzťah medzi Civilným mimosporovým poriadkom a Civilným sporovým poriadkom upravený v ustanovení § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Posudzovanie prípustnosti dovolania vo veciach výkonu rozhodnutia maloletých je preto potrebné posudzovať podľa ustanovení Civilného sporového poriadku.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastník konania zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorého neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

9. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek dôvodov a hľadísk.

10. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

11. Povinná vyvodzuje dovolanie z ust. § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Dovolací súd zaoberajúc sa otázkou prípustnosti dovolania skúmal, či uznesenie odvolacieho súdu spĺňa atribút rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

12.1. Podmienka „konanie končí“ má svoju nadväznosť na prvú spomínanú podmienku „vo veci samej“. Rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým bolo v danom prípade zmenené uznesenie súdu prvej inštancie tak, že nariadil výkon rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci úpravy styku s maloletým dieťaťom, svojou povahou nenapĺňa znaky rozhodnutia vo veci samej. Ide totiž o rozhodnutie vydané vo vykonávacom konaní (§ 370 a nasl. CMP), ktorému už predchádzalo rozhodnutie vo veci samej, ktoré je exekučným titulom (rozsudok Mestského súdu Bratislava II z 21. novembra 2024 č.k. B4-17P/72/2023-

701).

12.2. Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. IV. ÚS 540/2022 zo dňa 27. októbra 2022 prelomil dovtedajšiu reštriktívnu prax Najvyššieho súdu SR a jasne konštatoval, že aj v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých totiž súd môže vydať také rozhodnutie, ktorým sa konanie o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých končí, napr. uznesenie o zastavení konania alebo uznesenie o zamietnutí návrhu na výkon rozhodnutia a pod.

12.3. Nakoľko v danom prípade odvolací súd nariadil výkon rozhodnutia podľa § 370 a nasl. CMP, nejde ani o konečné rozhodnutie (porovnaj aj rozhodnutia najvyššieho súdu pod sp. zn. 6CdoR/7/2025 zo dňa 23. septembra 2025 a pod sp. zn. 1CdoR/10/2025 zo dňa 25. februára 2026), preto proti takémuto rozhodnutiu dovolanie nie je podľa § 420 CSP prípustné.

13. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

14. Vo vzťahu k tomuto dôvodu dovolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom. Relevanciu podľa citovaného ustanovenia má len právna (nie skutková) otázka, na ktorej spočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu. Musí ísť pritom o takú právnu otázku, ktorá bola podľa názoru dovolateľa dovolacím súdom vyriešená nesprávne (§ 432 ods. 1 CSP) a pri ktorej s prihliadnutím na individuálne okolnosti prípadu súčasne platí, že ak by bola vyriešená správne, súdy by rozhodli inak, pre dovolateľa priaznivejším spôsobom.

15. Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Dovolací dôvod preto dovolateľ musí vymedziť tak, že uvedie, ktoré právne posúdenie veci pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť práve tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

16. Všetky dôvody prípustnosti dovolania, ktoré sú vymenované v ustanovení § 421 ods. 1 CSP, sa vzťahujú výlučne na právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, teda takú právnu otázku, ktorej riešenie viedlo k právnym záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie veci.

17. Dovolateľka v podanom dovolaní proti zmeňujúcemu výroku rozhodnutia odvolacieho súdu uplatnila dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, domáhajúc sa dovolacieho prieskumu rozhodnutia odvolacieho súdu pri riešení právnych otázok:

1. „Je v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP prípustný záver o nesplnení povinnosti a následné nariadenie výkonu rozhodnutia v situácii, kedy povinný rodič dobrovoľne umožnil oprávnenému rodičovi realizovať styk v náhradnom termíne, a teda či je vykonávací súd povinný pred nariadením výkonu rozhodnutia obligatórne skúmať, či faktickým poskytnutím náhradného styku došlo k splneniu účelu rozhodnutia a rozsudkom určenej povinnosti, čo ex lege vylučuje protiprávnosť stavu a znemožňuje aplikáciu sankčných opatrení voči povinnému rodičovi?“

2. „Je v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých právne udržateľný záver o porušení povinnosti povinným rodičom v prípade, ak k nerealizovaniu styku došlo z dôvodu závažného zhoršenia zdravotného stavu maloletého dieťaťa (potvrdeného ošetrovujúcim lekárom), o ktorom bol oprávnený rodič preukázateľne a včas informovaný, a či je súd v rámci posudzovania opodstatnenosti návrhu na výkon rozhodnutia povinný vyhodnotiť takýto návrh ako podaný v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa v zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa a článku 5 písm. d.) Zákona o rodine, ak oprávnený

rodič inicioval štátne donútenie napriek vedomosti o existencii objektívnej zdravotnej prekážky na strane dieťaťa?“

18. Dovolací súd po preskúmaní spisu dospel k záveru, že povinnou namietané nesprávne právne posúdenie odvolacím súdom pretavené do vyššie uvedených otázok nespĺňa kritériá vymedzenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 431 až § 435 CSP. Súd pri výkone rozhodnutia vo veciach maloletých nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu, ani to, prečo povinná osoba dobrovoľne neplní to, čo jej vykonateľné rozhodnutie ukladá (či porušila svoju povinnosť rieši súd v rámci tohto konania až nasledovne fakultatívne pri realizačnej fáze, kde preveruje, či existujú objektívne tzn. ospravedlniteľné dôvody na strane povinného a to vzhľadom na správanie sa povinného pri plnení povinností, správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, správanie sa a názor maloletého), k čomu už dovolací súd zaujal svoj právny názor vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí. Zodpovedaním vyššie uvedených otázok by dovolací súd musel preveriť skutkový stav veci, na čo oprávnený nie je. Špecifickému charakteru konania o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých zodpovedá i istá pružnosť konania garantujúca promptnosť donucovacej moci štátu zabezpečujúcej vynútenie plnenia povinností vyplývajúcich z vykonateľných súdnych rozhodnutí vo veciach maloletých, čo zodpovedá aj meniacim sa pomerom na strane dieťaťa ale aj na strane jeho rodičov v priebehu núteného výkonu rozhodnutia. Nakoľko ide o skutkové otázky, od ktorých nezáviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, vzhľadom na vyššie uvedené preto dovolanie nebolo vymedzené prípustnými dovolacími dôvodmi.

19. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie povinnej podľa § 447 písm. c) (§ 420 písm. f) CSP) a podľa § 447 písm. f) CSP (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP) v celom rozsahu odmietol.

20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.